

acceso. Y estamos muy orgullosos, porque ya ha resuelto 146 reclamaciones por derecho de acceso y ha emitido 16 informes. De esas reclamaciones, 53 fueron contra La Generalitat, 35 contra *consellerias* y 18 contra entidades del sector público. Solo se estimaron 9 relativas a *consellerias* y otras 2 parcialmente. Y 4 hacen referencia a documentación de legislaturas anteriores, casi el 50%. Dígame usted adónde se las envió, ¿eh?, dígame usted adónde se las envió.

Esa es la realidad. Lo que no vale es decir, como usted no insta a que haga algo cuando hay centenares de ciudadanos haciéndolo, se deduce que para que ellos no trabajen más, no les da más dinero. ¡Hombre!, es que hemos dado el dinero que nos han dicho. El problema es que ustedes en su ley prohibían hasta indemnizaciones, que hemos tenido que cambiar la ley para poderles pagar una cantidad por su trabajo, lo que parecería bastante justo. Ese es el problema presupuestario de verdad. Yo no tengo que exigirle nada.

La inspección de servicios dirige, no tenga ninguna duda, sus escritos directamente a cada *conselleria* y en algunos casos se hace un seguimiento, en otros se cumple directamente y en otros se aclaran las cosas. Si tiene dudas, pregunten por cada caso, les responderemos de manera... Pues mire usted, no me los sé. Yo no me sé cada caso lo que ha pasado. Eso me parece que es fácil de entender. *(Veus)*

El señor presidente:

Senyories...

El señor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

No, no. ¿Cuántas hay? ¿Ustedes lo saben cuántas recomendaciones hay? *(Veus)*

La agencia antifraude, por voluntad de esta cámara, es independiente del Consell, y yo no puedo instarle a nada. ¿Cuándo van a entender eso? ¿Cuándo van a entender que yo no puedo instarle a que haga nada? Con la agencia antifraude mantenemos una...

El señor presidente:

Senyor Bellver, per favor. Senyor Bellver...

El señor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

...mantenemos una cordial relación, y vamos a colaborar en diversos proyectos, en algunas de sus funciones, que no afectan, digamos, a su independencia, como en materias de formación, etcétera, etcétera. Y esa es la realidad.

Sobre si yo voy a investigar algunas cosas, pues mire usted... Por favor, escuchen a su compañero cuando habla. Si yo voy a

investigar algunas cosas desde mi *conselleria*, pues mire usted, no tengo competencias en el sentido que usted dice, pero, claro, usted ha tratado de despacharse con una cita de circunstancias al final, diciendo que conocer el pasado para conocer el futuro. En ese caso, algún caso que nos ocupa y nos preocupa, se origina en el pasado, pero si quiere el pasado tendría que empezar por investigar a las del Partido Popular.

Y acabo con otra cita ilustrada. *(Veus)* Acabo con otra *(veus)*...

El señor presidente:

Senyories, per favor. *(Veus)* Senyories...

El señor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

No, no... He dicho que tendría que empezar.

Otra cita: «Es tan corta la vida de los seres humanos que no alcanza para saber de la existencia de los dioses.»

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre la política de la conselleria per a garantir una formació de persones adultes pública i de qualitat, que formula el diputat senyor Antonio Montiel Márquez (GP Podemos-Podem) (RE número 94.616, BOC número 255)

El señor presidente:

Senyories, passarem al següent punt de l'ordre del dia, que és número 7, que és la interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, que planteja el diputat Antonio Montiel, en nom del Grup Parlamentari Podemos-Podem.

Senyor Montiel, quan vosté vullga.

El señor Montiel Márquez:

Gràcies.

Bona vesprada.

Bona vesprada, senyor conseller.

Han passat vint-i-tres anys des de l'aprovació de la Llei 1/1995, de formació de persones adultes. Aquella va ser una llei d'ampli consens: més de cinquanta mil signatures, vora setanta mocions en ajuntaments, l'adhesió de col·lectius i entitats fins a un nombre de mil, un gran debat social.

Al final, era una llei que gaudia d'una forta inspiració social i participativa. Una llei que ens situava a nivell dels països més desenvolupats d'Europa en aquesta matèria.

La llei incorporava una edició àmplia de la formació de les persones adultes, més enllà de l'estricta visió acadèmica, i apuntava diferents àrees d'intervenció: educació, treball, cultural i afers socials. Era una llei que establia un marc legal per facilitar la necessària col·laboració i coordinació entre les actuacions formatives de diferents institucions i de diferents departaments de la mateixa Generalitat. I creava algunes eines fonamentals, entre elles, la comissió interdepartamental.

Han passat setze anys des de l'elaboració per part de..., precisament d'eixa comissió interdepartamental de l'únic pla d'actuació de formació de persones adultes, de novembre de 2002, que tenia per finalitat l'organització, priorització i coordinació de les actuacions previstes en la mateixa llei. Un pla d'actuacions que cal dir no n'hi ha constància que haja segut mai avaluat.

Però el que ens preocupa avui, ara i ací, és prou més greu, i és que han passat tres anys de legislatura i n'hi han ben pocs senyals del canvi que els col·lectius socials afectats esperaven després del temps de calculada passivitat de l'etapa del Partit Popular.

Aleshores, les forces que hui integren el Consell apostaven per realitzar canvis qualitatius i quantitius en aquest àmbit educatiu i formatiu, i sembla inexplicable que ara es produísca una situació de manca d'actuació com aquesta.

L'evidència mostra un escàs interès en el desplegament normatiu d'aquest àmbit educatiu, més enllà de les mesures que per pura rutina reglamentària han de realitzar-se any rere any. N'hi ha falta de rigor en la planificació formativa; s'evidencia manca de coordinació amb altres institucions: Diputació de València, ajuntaments, etcètera. Una gestió absolutament moralista i escassament transformadora. Una programació de polítiques públiques sense participació social ni interrelació, sense cap coordinació. Manca un mapeig i un diagnòstic real de la situació actual de duplicitats, solapaments, entre les àrees autonòmiques d'educació, ocupació i igualtat, repetidament denunciades pel sector al llarg dels últims vint-i-tres anys.

En resum, manca planificació dels programes, dels tallers, de les activitats a l'àmbit de l'educació al llarg de la vida dels diversos establiments públics, privats i socials. I n'hi ha un problema quant a la participació de la població jove i adulta que participa en esta variada oferta formativa, que es conforma d'una manera absoluta vertical i manté a la gent en una roda falsament formativa incessant que la du enllac.

Manca un major esforç pressupostari, tant per al finançament dels programes municipals, d'eixos programes municipals que afecten 147 centres de formació de persones adultes; falta pressupost per a estimular el foment de la

participació de les associacions d'alumnes i cal resoldre les peticions d'almenys onze poblacions de més de vint mil habitants, que han demanat subscriure un conveni singular amb La Generalitat.

En resum, com dia, sembla que manca receptivitat cap a les propostes dels interlocutors socials i voluntat política per al desenvolupament de la llei de 1995.

Vosté segurament ens parlarà de la constitució, en març de 2016, del Consell de la Formació de Persones Adultes, i jo ja li avance que valorem la seua constitució i el seu funcionament, però continua havent-hi una mancança fonamental, i l'absència de la comissió interdepartamental i un nou pla general d'actuacions.

El 3 de juliol de 2015, un mes després de la constitució del nou Consell es va registrar en la seua conselleria una petició per escrit dels agents socials en eixe sentit, sense que s'haja donat cap resposta.

El director general de política educativa es va comprometre en febrer de 2017 que es ficaria immediatament en marxa eixa comissió i encara estem esperant.

Vosté sap que la formació de persones adultes forma part de les estratègies i polítiques orientades a afavorir l'aprenentatge al llarg de tota la vida, que ha sigut adoptada per Nacions Unides com a un dels objectius de desenvolupament sostenible.

Es tracta d'impulsar el dret humà a l'educació i en igualtat d'oportunitats com a instrument no sols de desenvolupament de l'autonomia personal, sinó també com un factor clau per a combatre la desigualtat.

Pensem que se podria fer un ús prou més eficient de recursos. Molt sovint parlem de les mancances financeres, però és cert que fins i tot podríem fer un estalvi en una adequada coordinació operativa que posara fi al malbaratament de recursos que resulta de la dispersió i duplicitat que ara deriva de l'extrema sectorització entre la formació permanent d'adults, la formació instrumental, formació bàsica, que desenvolupa la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, i la formació per a l'ocupació que mitjançant el Servof, gestiona la conselleria d'economia sostenible i sectors productius.

Totes les evidències acrediten que el nivell de formació incidix positivament en la inserció en el mercat laboral, al temps que constituïx un factor protector enfront del risc de l'atur. I, al mateix temps, els avanços educatius faciliten la transformació de l'estructura productiva i fins i tot la productivitat del conjunt de l'economia.

Com dia el manifest de la mesa dels agents socials per la formació permanent d'adults, en març de 2013, que vosté coneixerà, volem que la formació permanent d'adults continue sent pública, gratuïta, laica, de qualitat, arrelada a la nostre terra i que garantisca la cohesió i la justícia social i el dret a una formació integrada al llarg de tota la vida, sense distinció de cap mena i en condicions d'igualtat d'oportunitats. Una formació personal que no cal oblidar que implica en activitats formatives a vora huitanta mil persones a l'any.

Per açò, senyor conseller..., tot açò, senyor conseller, no es manté sols, no pot ser a costa de l'esforç dels docents, dels col·lectius socials, no pot deixar-se a l'esforç dels ajuntaments. Això requereix fer-se càrrec de dialogar amb els col·lectius socials implicats, fer de manera participativa els diagnòstics i la planificació de les estratègies i polítiques institucionals necessàries.

Això requereix implementar mecanismes de col·laboració i coordinació real efectiva entre conselleries, com són les d'educació, igualtat i polítiques inclusives i el departament responsable de les polítiques d'ocupació.

Fins i tot, n'hi ha una necessitat de coordinació amb la programació i les accions en matèria de formació professional que depenen de la seua mateixa conselleria.

Això requereix majors dotacions pressupostàries. Això requereix, senyoria, fer tot allò que, fins ara, no s'està fent. Això requereix implicar-se amb la formació de persones adultes com a eina per a afavorir la igualtat d'oportunitats, l'autonomia personal i la lluita contra la vulnerabilitat, la pobresa i l'exclusió social.

Senyor conseller, no podem permetre'ns que esta siga una legislatura quasi perduda en matèria de formació de persones adultes, i el termini per a impulsar canvis i transformacions substancials s'està esgotant.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Li contestarà l'honorable conseller a la interpel·lació plantejada.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies també, senyor diputat.

Efectivament, la llei de 1995 va ser un gran avanç i que no va tindre, després, el seu desenvolupament necessari, com deuria haver tingut, i ahí compartim plenament la seua visió i en eixe sentit estem treballant. L'únic que, evidentment, no compartim és que falte implicació, i ara li explicaré per què.

Sí que compartim quin és l'objectiu, quins són els instruments i quines són les claus per a millorar en la formació d'adults. I, efectivament, una d'eixes claus és la coordinació interdepartamental, acabar amb eixes *departamentalitzacions* que n'hi ha, una millor i una major coordinació, una millor participació. I en eixes claus hem anat treballant, probablement no tant com tots voldríem, això sempre passa, però sí que en la direcció que és compartida i que volem que acabe tenint el resultat que vosté també deia.

Com deia, hi ha 79 centres de formació per a adults dependents de la conselleria d'educació i, després, hi ha 147 centres que depenen dels municipis, i ahí és on n'hi ha un gran treball a fer, evidentment, en coordinació i no només en ajuda en subvencions, pel que fa a la dotació pressupostària. També hi ha 6 centres privats que estan autoritzats. En total, són 48.000 alumnes de formació per a adults els que estan en el conjunt del sistema en el territori valencià.

I, com vosté deia, efectivament, no és només una gran necessitat de formació i que en tots els informes internacionals es marca com una de les grans oportunitats per a millorar la igualtat d'oportunitats perquè es puga desenvolupar plenament el conjunt de la ciutadania i que arribe la formació al llarg de la vida, sinó que, a més a més, és essencial en els canvis que s'estan produint. Canvis que s'estan produint en la formació d'adults que també ja no responen a allò que en un principi es va pensar, sinó que van molt més enllà i que estan tenint, ara mateix, eixe seguit d'actuacions que responen moltes vegades, massa vegades –i això és compartit–, massa vegades, de la voluntarietat, del compromís, de les ganes de treballar del mateix professorat. I, per tant, això s'ha de *departamentalitzar* millor, s'ha de poder *instrumentalitzar* millor pel conjunt de les administracions i no deixar tant al treball propi del compromís de cadascun dels professionals. En eixe sentit és en que estem treballant.

Com vosté molt bé ha definit, jo crec que ha quedat clarament definit quan ha dit que hi havia una calculada passivitat en els anys del Partit Popular –sí, efectivament, compartim– perquè no es va desenvolupar normativament res i tampoc es va decidir apostar clarament ni en una direcció ni en una altra, sinó, més bé, deixar-ho passiu, deixar-ho aparcat i no entrar, no entrar a plantejar unes solucions.

És el que passa igual en la llei d'ús i ensenyament. Abans parlàvem de la junta qualificadora. També es va quedar estancada, no es va desenvolupar, perquè pensaven que era de segona; igual que pensaven que era de segona o pensen que és de segona la formació d'adults. Per a nosaltres no, no ho és. I, en eixe sentit, cadascuna de les actuacions que hem anat treballant.

Com li deia, moltes de les actuacions vénen, precisament, a donar sentit a eixa manca d'actuacions que es va fer en el passat, eixe desplegament normatiu paralitzat, eixa reducció a mínims dels òrgans de coordinació i d'assessorament i de participació. Efectivament, la participació és un altre dels espais importantíssims.

També, pel que fa a la planificació de la xarxa, del conjunt de la xarxa de formació de persones adultes i de la dependència administrativa d'uns i d'altres, ahí li dic que ja hem treballat en la coordinació també amb la Diputació de València, vosté deia que no, sí que hem treballat. De fet n'hi ha un acord també en matèria laboral per tal d'anar suplint a aquelles persones que es van jubilar, per part de la Diputació de València, poder anar assumint-les directament La Generalitat, per allò que deia vosté d'evitar les ineficiències (*inintel·ligible*) ... també administratives. Hem desplegat normativament, li vaig a donar alguns exemples.

Hi ha, per primera vegada, unes instruccions d'inici de curs que s'han fet per a la formació de persones adultes. I això ja era hora que es fera, evidentment, perquè era necessari. S'ha

fet per al curs 2017-2018. Són unes instruccions, evidentment, necessàries perquè, entre altres coses, regulen la coordinació territorial per al centre amb la resta de centres públics. I, per tant, comença a caminar en el sentit que déiem abans per tal de tindre major relació amb els organismes i les entitats del conjunt del territori.

També s'ha regulat amb l'ordre d'avaluació quin és el procediment, com s'avalua i com s'hauria d'avaluar. És importantíssim també eixe desplegament normatiu pel que fa a l'avaluació, ho pot veure en l'Ordre 38/2017, de 4 d'octubre.

També s'han regulat, en l'Ordre 20/2017, la prova per a majors de díhuit anys, perquè era necessari que estiguera també ben regulada.

I, a més a més, hem entrat a l'ajuda, a la col·laboració, a la planificació conjunta del desenvolupament normatiu que depén d'altres conselleries, però que té a veure amb eixes interseccions de què vosté parlava. Per exemple, amb la conselleria d'economia i amb el Servof hem estat treballant conjuntament amb un projecte, un projecte experimental, per a la formació en competències clau del nivell 2 de professionalitat que lidera el Servof, en el qual hem estat participant també nosaltres perquè volem, evidentment, treballar molt més coordinadament.

També ho hem fet amb la Direcció General de Tecnologies de la Informació i les Comunicacions per a elaborar el projecte estratègic d'increment de les competències digitals de la població adulta.

I que també hem participat de forma col·laborativa amb la conselleria d'igualtat, de què vosté em parlava abans, en la necessitat de coordinació. Per exemple, ho hem fet per a engegar les accions coordinades per a l'atenció de les persones en risc d'exclusió, particularment les beneficiàries de la renda valenciana, per a implementar actuacions educatives en persones adultes. I eixe és un exemple més de què hem anat fent en els altres departaments.

A més a més, fruit d'aquella resolució que vostés van presentar, hi havia bàsicament diferents actuacions que s'havien de fer, totes elles fetes. Ara li explicaré per què i quan i com.

La reactivació dels òrgans de coordinació, era evidentment necessari, que hi han previstos en la llei de 1995. Es va constituir el consell de formació de persones adultes, vosté mateix ha dit que era necessari; s'han realitzat quatre sessions i volem, evidentment, seguir activant aquest òrgan.

I, a més a més de les quatre sessions que s'han realitzat en el consell de la formació de les persones adultes, també hem activat –i això és una de les qüestions que volia anunciar també hui ací– eixa comissió interdepartamental. Ja té data la formació de la comissió interdepartamental, que coordina els diferents departaments de La Generalitat que tenen a veure en la formació de persones adultes.

De fet, per a acabar amb eixa excessiva departamentalització, com sap, és una comissió extremadament complexa perquè hi ha, a banda de tres consellers i conselleres, cinc directors generals, i ja sap el que sol costar això de convocar, però està convocada. La pròxima sessió serà el dia 2 de maig. I ahí és on es desenvoluparà el pla general d'actuacions,

en col·laboració, en atenció, en participació del conjunt de la gent implicada en la formació d'adults. I, per tant, sí que es farà eixa planificació estratègica de què vosté estava parlant i que era necessària fer, evidentment, que sí. I ahí pot tindre constància d'eixa convocatòria de la comissió interdepartamental.

A més a més, en la part de la participació i de l'associacionisme, també amb una proposta que es va fer en el debat parlamentari... Vosté sap en Les Corts, en la comissió que feia els pressupostos, la subvenció de 60.000 euros per a la participació i el foment de l'associacionisme específic de la formació per a adults, que no existia i que es va fer gràcies també a la seua aportació i que està vigent i que vam signar, crec que la setmana passada, la seua convocatòria i que va, precisament, a fomentar la participació i l'associacionisme.

També hem baixat les ràtios. Igual que les hem baixades en el conjunt de l'educació, també ho hem fet en la formació per a adults. Perquè es facen una idea: de 14 a 12 en el primer nivell; de 24 a 20; de 42 a 35. Evidentment, tot és millorable, però ja s'han fet tots eixos passos.

I evidentment que el manifest de 2013 el conec bé i és una de les guies que marca la nostra actuació. I, com pot vore, ja en van en el sentit totes les actuacions que estem fent.

Del diagnòstic, li'n parlaré ara després, d'eixe diagnòstic compartit que necessitem i que, dins de la comissió interdepartamental i la resta d'actuacions que s'estan fent, s'està construint perquè tots tinguem una millor formació per a adults.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

És el torn ara del senyor Montiel per a acabar de formular la interpel·lació.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Gràcies, conseller.

Home, ens felicitem perquè, gràcies en bona mida també a la nostra interpel·lació, registrada el 20 de febrer, la comissió interdepartamental ja tinga data. Celebrem que tinga eixa data per al 2 de maig per a la seua constitució. I esperem que el pla d'actuacions tinga una agenda que permeta, efectivament, la participació dels actors socials implicats. Perquè m'ha parlat vosté de la coordinació d'una manera difosa i, mire, el cas, per exemple, de la diputació, que vosté me conta, són cinc casos, són cinc casos, cinc persones que ja estaven jubilades, a les quals calia donar una eixida.

Jo crec que estem, d'alguna manera, improvisant. O siga, estem *parxeant*. Jo crec que és hora perquè, efectivament, el pla d'actuacions tinga una..., realment siga una eina de planificació, d'integració, i siga, a més, una eina participativa. Ho dic perquè, a més, una de les mancances que hi han hagut ha sigut el diàleg. Jo crec que vosté recorda que el 3 de juliol de 2015 li vam demanar eixa reunió, ja li vam recordar alguns dels continguts del manifest de 2013 i jo crec que n'hi ha un problema i és que no es pot esperar, com dic, l'heroisme dels docents o el sacrifici dels col·lectius socials per a resoldre.

Jo crec que, de tota manera, n'hi ha, a més, una qüestió que nosaltres hem posat de manifest en els escrits que hem presentat. Vosté recorda que nosaltres férem unes resolucions, se van aprovar a instància nostra unes resolucions en les quals a soles va votar en contra el Partit Popular, el 14 de setembre passat. I nosaltres plantejàvem algunes qüestions que jo crec que no estan encara resoltes.

Per exemple, vosté contesta en l'informe de compliment, contesta que està prevista, en el pressupost de 2018, la realització d'una campanya anual de divulgació i visibilització dels centres públics de formació de persones adultes i la seua oferta normativa. A nosaltres no ens consta expressament en el pressupost i no sé, fins i tot, si sembla possible sense demanar permís a presidència; però, en tot cas, vosté ho explicarà.

I, després, vosté ens parla d'algunes experiències de coordinació. I, de fet, en el seu escrit, vosté ens parlava de tres en el curs 2016-2017, que són Alcoi, (*inintel·ligible*) ... i Germà Colom, i de 21 en el curs 2017-2018. Però el que nosaltres tirem a faltar és una ordre, una convocatòria pública que permeta que els experiments es facen en concurrència, de tal manera que..., en relació en els projectes educatius dels centres.

Jo crec que n'hi ha algunes qüestions que s'estan, d'alguna forma, com li deia, improvisant. Jo crec que és temps, i per això la nostra preocupació, tres anys ja de legislatura, és temps d'haver assumit algunes de les reivindicacions que van ser, precisament, elements fins i tot dels programes electorals.

I vull també recordar-li una qüestió que ens preocupa, per les instruccions a què vosté ja feia referència. Fa ben poc, el 12 d'abril, hi va haver una reunió de mesa sectorial i, entre altres coses, es va parlar de formació de persones adultes. Es va plantejar si n'hi havia previsions per a incloure els centres de formació de persones adultes sobre el tema de l'abandonament, el tema de l'abandonament escolar, i resulta que no s'inclouen els centres de formació de persones adultes municipals que, com vosté bé ha dit, en són 147, en són més..., són el 61% de l'estructura de la xarxa de formació de persones adultes.

Per tant, senyor conseller, jo espere que no se quede a soles en la constitució de la comissió interdepartamental, sinó que la tasca que tenim *atascada* des de juliol de 2015 se fique en marxa abans que acabe la legislatura i pugua donar resultats.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

El conseller acabarà de respondre a la interpel·lació.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyor Montiel.

Efectivament, celebrem-ho, celebrem que hi ha eixa comissió interdepartamental conjuntament, perquè és un treball col·lectiu. Evidentment açò no és una qüestió només d'uns i col·lectivament hem de construir eixa societat que volem.

Precisament per això, doncs sí, celebrem que hem fet possible que hi haja una comissió interdepartamental que feia molts anys, moltíssims anys que era necessària, i per fi en este govern del botànic, es podrà fer realitat i podrem avançar. De fet, és bona mostra que no s'està improvisant. Vosté ho ha repetit en diverses ocasions. Evidentment que no estem improvisant.

El que estem fent el que he dit abans del desplegament normatiu. Evidentment a tots ens agradaria anar més ràpid, però anem avançant en la mateixa línia, en la mateixa direcció, eixe desplegament normatiu, eixa millora de la coordinació amb els diferents departaments de La Generalitat, i també amb altres administracions.

No només la Diputació de València, amb el conjunt d'administracions especialment locals, que són aquelles que tenen, com vosté ha dit, majoritàriament presència de formació per a adults. I també, com no pot ser d'una altra manera, amb accions concretes, dirigides també no només al professorat, sinó també al mateix alumnat.

De fet, del que parlava, ha dit en esta segona interpel·lació, en la segona part de la interpel·lació, de com s'havia de fer eixa visibilitat de la formació per adults. És una de les qüestions que estem en el seu treball.

De fet, ara, durant aquest mes que entrarem, se farà eixe estudi conjunt des de la inspecció, des dels tècnics també de formació per a adults que tenim a la conselleria, i amb participació dels mateixos integrants de la comunitat de la formació d'adults.

El que anem a fer és precisament el mapa, tindre eixe mapa actualitzat de la realitat de la formació per a adults, i de les ofertes formatives, perquè es pugua visibilitzar, perquè es pugua reconèixer, perquè la gent pugua conèixer que existix aquesta formació, quins són els llocs i quines són les formacions que s'estan oferint, i en quins centres i de quina manera.

Quins són els projectes que hi ha en eixe sentit, es treballa en eixa comissió en què estaran no només la inspecció, sinó també tècnics de formació per a adults.

A més a més, també hem introduït, abans no li ho he pogut explicar per falta de temps, per al proper curs, una sèrie d'actuacions per a millorar l'abandonament, que no existien i, per tant, dirigides també a l'alumnat.

Anem a desplegar en este sentit una proposta al voltant del projecte Proeducar, que estarà enllaçada a l'alumnat entre díhuit i vint-i-quatre anys, que va a l'alumnat que prové de fracàs o del no èxit escolar, i que estarà inclosa en diferents centres de formació per a persones adultes.

En eixe sentit, hi ha un pressupost consignat i que fem conjuntament també amb el ministeri, precisament dirigit a la població susceptible de la formació per a adults.

A més a més, en el conjunt de la consideració de normatives, anem a seguir treballant, també amb la normativa d'inclusió, per exemple, és un dels decrets que ha d'estar també la formació per a adults.

També estem coordinant, i això és especialment rellevant, almenys així ho pensem, des del servei d'idiomes i programes europeus, la participació de determinats centres de formació per a adults en programes KA1, en programes europeus, perquè puguen fer eixos intercanvis també d'experiències.

I que hi haja la coordinació també d'igualtat en els centres de formació per a adults, com no podia ser d'una altra manera, com és necessària a tots els centres, també que estiga en la formació per a adults.

En les iniciatives que hem d'emprendre, els reptes que tenim. En tenim molts, clar que sí, però alguns d'ells és seguir avaluant, seguir continuant millorant la normativa. Per un costat, la normativa per a majors de vint anys.

Per un altre costat, les ajudes a les corporacions, de les quals vosté parlava. Hem de canviar l'ordre de subvencions per a adaptar-la, perquè tinga un major impacte. I pressupostàriament evidentment com més recursos puguem tindre, millor i més impacte podrà tindre.

I a més a més, en eixe pla general d'actuacions 2018-2020, que la comissió interdepartamental ha de fer, haurà de tindre en compte la participació, la formació, l'ocupació, l'ocupabilitat i per tant el conjunt de factors que estan presents no només en el manifest, sinó en l'essència de la formació per a adults.

Hi ha camí a recórrer, clar que sí, però venim de molt camí fet en este temps, anem a accelerar evidentment en la mesura del possible entre la participació i la col·laboració entre totes i tots, perquè la formació d'adults siga reconeguda no només per l'administració, sinó també pel conjunt de la societat.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació, senyor Manuel Alcaraz Ramos, sobre la política en matèria de protecció de les dades que consten en l'administració autonòmica valenciana, que formula el diputat senyor Emigdio Tormo Moratalla (GP Ciudadanos) (RE número 97.589, BOC número 261)

El senyor president:

Senyories, passarem al següent punt de l'ordre del dia, i últim de la jornada de hui, que és el huité, que és la interpel·lació al conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació, que formula l'il·lustre diputat Emigdio Tormo, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Senyoria, té vosté la paraula.

El senyor Tormo Moratalla:

Gracias, señor presidente.

Honorable conseller.

Usted sabe, me consta, que la información es un activo fundamental en toda actividad humana. No de ahora, de siempre. Le consta, señor conseller, que la historia de la humanidad es la lucha por tener más información que el de al lado, desde tiempo inmemorial.

La información es poder, de carácter estratégico, de carácter comercial, de carácter político. Incluso, fíjese usted, sobre quién acude o no dopado a unas elecciones y sobre quién se financia de forma irregular presuntamente, y quién no. Todo eso es fundamental e importante.

Tan importante para las actividades privadas y públicas, que hace no mucho ese muchacho que va en vaqueros y camiseta, que tiene más dinero que el que tendremos usted y yo siempre, que es el dueño del Facebook, fue llamado a deponer en el parlamento inglés. Al principio, se permitió incluso torearlos.

Pero que la sociedad moderna actual, especialmente sensible a la obtención de información, no puede manejar exactamente igual la información privada que la información pública. Y usted, que es el responsable último en este aspecto de dónde viene, dónde sale la información, al menos uno de ellos, tiene un grave problema con esta situación, tiene un grave agujero.

Además, un agujero que se acrecienta cada día, porque se van sumando el número de casos sobre ese coladero de información de los ciudadanos que tienen en las distintas consellerías. El ejemplo número uno que le pongo es el centro de valoración de personas con discapacidad en Alicante.

El Síndic de Greuges le dice y le pide que explicita las medidas de protección de nivel alto por los miles de expedientes que están ubicados en zonas de paso del citado inmueble. Edificio público.

Le pide también que explicita las medidas de alto nivel sobre la salud de las personas y la valoración del grado de discapacidad, que no creo yo que sea plato de gusto para nadie que sufra una discapacidad, que nadie que pase por allí se entretenga en hojear esos expedientes. Que nadie les pueda echar una ojeada.

Pero, fíjese usted, cuando estuvimos en septiembre mirando y observando lo que ocurría en la Ciudad de la Justicia, en Valencia, nos dimos cuenta de que en las zonas comunes a las que se podía acceder libremente por los profesionales, sí, es cierto, pero también por las personas que acudían junto con los profesionales, había legajos y legajos de expedientes de información sensible.

Ahí había casos de divorcio, presuntos delitos, o no tan presuntos, si eran cosa juzgada. En fin, mil cosas que sabe usted tan bien como yo que existen en un juzgado.

Y estaba junto con los enchufes, junto con los calentadores de agua, junto a las pequeñas neveras, en fin, toda esa amalgama de situaciones y circunstancias que permitía que cualquiera que pasara por allí pudiera tener acceso a un nivel de información que no era de su incumbencia.

Y como le digo, usted es el garante de que se cumpla la ley, y la ley exige que en estos lugares que son especialmente sensibles se doten de armarios y de archivadores, apartados de las zonas comunes. Por lo tanto, nosotros nos preguntamos cómo usted, siendo el garante, como responsable público de que se cumpla la ley, permite que se incumpla la ley.

El segundo asunto del que le voy a hablar y que preocupa tanto al *síndic* como a mi grupo político es la destrucción de expedientes de personas esperando la valoración de su discapacidad, cuando estas ya han fallecido.

Puede darse el caso de que la eliminación de esos expedientes conlleve una mayor dificultad, es del todo punto entendible, a la hora de explicar y de probar cuál es la obligación de la administración pública de hacer frente a determinadas responsabilidades, especialmente de la obligación de la *conselleria* de igualdad a indemnizar a las familias de aquellas personas que fallecieron.

Fíjese usted, heredan una situación especialmente envejecida, mala, diabólica, diría yo, del gobierno anterior, donde se pagaban unas pensiones ínfimas, y ustedes llegan con el lema de que vamos a salvar personas, vamos a rescatar personas.

No solo no disminuyen las listas de espera, las mantienen, incluso en algunos casos las aumentan, sino que encima esas personas que han sufrido esas enfermedades, esos accidentes o esas circunstancias que les llevan a la discapacidad, una vez muertas, una vez fallecidas, a las familias que pueden generar y devengar derechos sobre esa situación, después de todo lo que han pasado, su actuación les impide o les dificulta, en el mejor de los casos, acceder a esas indemnizaciones.

Terrible situación, señor *conseller*. Otra situación que le señalo, sorprendente en una administración pública, señor *conseller*. La Agencia Española de Protección de Datos ha sancionado recientemente a la *conselleria* de sanidad, a la que atribuye varias infracciones graves.

(*Inintel·ligible*) ... tirados en las calles, en los contenedores de basura y a su lado documentos en los cuales debería haberse

sometido a un proceso de instrucción, y donde figuran datos tan importantes como el DNI, como el número SIP, como el número de la seguridad social o información sobre prestaciones médicas y farmacéuticas.

Una vez más nos encontramos con una situación a la cual el ciudadano se puede ver constreñido, limitado en sus derechos, porque ustedes no cumplen con su obligación. La *consellera* se escuda en que se trata solo de un error. Oiga, solo faltaría eso, que lo hubieran hecho a propósito. Y que no contiene datos que exijan aplicación de medidas de alto nivel.

Oiga, si le han aplicado varias sanciones por varios casos, digo yo que sí que será obligatorio aplicar un protocolo de medidas de alto nivel. Además, yo creo que mi documento nacional de identidad, mi tarjeta SIP sanitaria o las prestaciones médicas o farmacéuticas a las que tenga derecho sí son importantes. Al menos, lo son para mí, y estoy seguro de que para el resto de los ciudadanos, también.

Mire, señor *conseller*, demasiados errores, demasiadas disculpas. Usted, que es una persona letrada, que es leída, lo ha demostrado hoy aquí, sabe que Napoleón decía que elegía a sus generales no por su nivel de competencia, sino por la suerte.

Una vez llegado al punto de no retorno del factor mala suerte, para ustedes es demasiada mala suerte, lo que empezamos a dudar es de la competencia y capacidad de todos ustedes para mantener ese tipo de nivel, de salvaguardar la información de los ciudadanos.

En resumidas cuentas, señor *conseller*, y ante la próxima entrada en vigor del nuevo reglamento europeo de protección de datos, lo que le pregunto, es una pregunta muy sencilla, es si se ve usted capacitado de garantizar que los datos personales de los ciudadanos de la *comunitat* están de forma segura, ya que están bajo su guardia y custodia, resguardados y están en buenas manos.

La pregunta concreta que le hago, dentro de esta interpelación es cuál es la política general del Consell en materia de protección de los datos obrantes en la administración autonómica valenciana, y si puede usted garantizar que esos datos están a buen recaudo.

Gracias, señor *conseller*. Gracias, presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Tormo.

Li contestarà l'honorable *conseller* a la interpel·lació plantejada.

Senyor *conseller*, si...

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Moltes gràcies, senyor president.

Muchas gracias, diputadas, diputados.

Muchísimas gracias, diputado Tormo, por traer este tema aquí, que me parece que es un tema realmente importante y al cual seguramente no prestamos la atención que merece.

Personalmente, es un tema que tiene una cierta relevancia, incluso sentimental para mí. En mi época como diputado en el Congreso tuve el honor de ser uno de los ponentes de la Ley orgánica 15/1999, de protección de datos de carácter personal, actualmente vigente, aunque por poco tiempo ya, como luego indicaré.

Personalmente es un placer poder abordarlo ahora desde el punto de vista de la política de La Generalitat. En realidad, le agradezco que me haya atribuido esta competencia. En realidad, no es una competencia mía. En este momento, la competencia está distribuida en cada una de las *consellerias*, parte del sector público, etcétera.

Porque con la legislación vigente así parece que es lo ideal. Aunque, como diré, hay normas de tipo europeo que vamos a trasladar aquí, que van a modificar en parte esa cuestión, perfilando el concepto de responsable de protección de datos.

Porque no vale ya un concepto genérico de que hay que proteger los datos, sino que jurídicamente hay que avanzar en esa definición. Del año 1999 hasta aquí ha cambiado mucho el mapa y el horizonte tecnológico, y eso lo requiere.

Es evidente, y usted lo ha recalado, y no puedo dejar de compartir buena parte de su intervención, la importancia de la cuestión. En un contexto de transformación digital, con el desarrollo de la administración electrónica en la que estamos empeñados, y que es algo muy complicado, la modernización de los sistemas de información para adaptarlos a la transparencia nos preocupa mucho.

Y queremos aprovechar todas las oportunidades. Creo que hay que distinguir dos vertientes en la protección de datos en la administración: el primero es la seguridad de los sistemas informáticos. Es un primer ámbito, el ámbito de la seguridad de la información.

En esta materia, la Dirección General de Tecnología de la Información y las Comunicaciones, adscrita a la *conselleria* de hacienda es el órgano competente de garantía de la seguridad, calidad e interoperabilidad, algo cada día más importante, de los sistemas.

Y para ello, contamos con cuatro elementos que nos permiten garantizar la seguridad de la información. En primer lugar, un marco normativo de seguridad. La administración de La Generalitat cuenta con una normativa alineada con las directrices del esquema nacional de seguridad, como no podía ser de otra manera, y con el resto de la normativa básica.

Los tres decretos, el 66/2012, el 130/2012 y el 19/2013 regulan la política de seguridad en esta materia, establece la organización, seguridad de la información y fija las normas sobre el uso seguro de los medios tecnológicos...

Por su parte, la *conselleria* de sanidad, precisamente por la relevancia y porque no queremos que haya problemas como

los que usted ha señalado, se ha establecido un mecanismo particularmente estricto en la Orden 9/2012, que hemos seguido aplicando.

En segundo lugar, una estrategia de ciberseguridad. En La Generalitat tenemos el Plan estratégico TIC 2016/2020 que se puede consultar, que usted puede consultarlo en GVA Oberta, que desarrolla las líneas específicas de actuación en materia de seguridad informática.

En tercer lugar, instrumentos y tecnologías de seguridad. Se han implantado medidas de seguridad. Disponemos de elementos tecnológicos de última generación, lo que nos permite cumplir con las obligaciones de La Generalitat en cuanto a protección de datos y al esquema nacional de seguridad.

Y en cuarto lugar, un centro de seguridad TIC, un centro de respuesta ante incidentes que sirve de punto de referencia en materia de seguridad de la información para las administraciones y la ciudadanía.

Podemos calificar en este momento como satisfactorio el estado de la Generalitat valenciana en esta materia. No ha habido incidentes remarcados, incidentes globales, más bien todo lo contrario. La seguridad absoluta no existe nunca al cien por cien. Hoy en día esto desgraciadamente es una quimera más propia de películas de ciencia ficción que de la realidad cotidiana.

Pero podemos decir que los sistemas informáticos de La Generalitat cumplen los estándares exigibles y están preparados para hacer frente a problemas de importancia. Recordemos que el incidente más grave de impacto mundial, desde que nuestro gobierno está en activo, fue el virus Wannacry de 2017. Aquí no tuvo ninguna repercusión, no hubo ninguna repercusión en nuestra administración.

Pero hay otra faceta que es la protección de los datos personales que está ligada y está muy relacionada con la otra. Está de alguna manera..., está sometida, si conseguimos que haya una seguridad informática general es la mejor manera que, de manera global, queden asegurados la protección de datos personales. Sin que ello sea eludir la responsabilidad de problemas que en algún momento se habrán dado y probablemente se darán en el futuro.

Este segundo ámbito es donde realmente se dirimen los conflictos que afectan a libertades y derechos. La revolución que ha supuesto la incorporación plena de las tecnologías transforma nuestras pautas relacionales y de comportamiento. Incide en eso lo que Habermas denomina «El mundo de la vida». Por eso es tan importante, tan crucial, control y gestión democrática de los datos digitales.

La Generalitat, en este ámbito, se encuentra sujeta a la Ley orgánica de protección de datos de carácter personal. En su reglamento hay una extensa y diversa normativa sectorial. Pero –como usted sabe– nos encontramos en un momento de transición. El Reglamento de la Unión Europea 2016/679 junto con la Directiva de la Unión Europea 2016/680 del Parlamento Europeo y del Consejo constituyen un nuevo marco de protección de datos.

El reglamento de 27 de abril de 2016 regula la protección de las personas físicas en lo que respecta al tratamiento de

datos personales y a la libre circulación de estos datos. El reglamento es obligatorio en todos sus elementos y será directamente aplicable en cada estado a partir del 25 de mayo próximo, es decir, que reconozco la enorme oportunidad de su interpelación.

La directiva regula la protección, el tratamiento de datos personales por parte de autoridades competentes para fines de prevención, investigación, etcétera. El reglamento busca modernizar y unificar la normativa europea. ¿Estamos preparados para cumplir esas normas? En realidad es al estado a quien corresponde modificar la legislación básica y, de hecho, no ha culminado esa tarea. Lo cual dificulta mucho lo que podamos hacer nosotros.

Se está tramitando en el Congreso una nueva ley orgánica que debe sustituir la del 1999, como usted sabe. Esperamos que con ese nuevo proyecto se garantice plenamente la seguridad jurídica y que aquí tengamos unas pautas fiables para desarrollar en nuestro ámbito competencial. Esperamos, por cierto, contar con el apoyo de su grupo en el Congreso para que no haya una tentación de establecer un modelo jerárquico y recentralizador en esta materia también.

En cualquier caso, no vamos tampoco a detenernos. Estamos trabajando, estamos en contacto fluido con la Agencia Española de Protección de Datos, estamos formando al personal de La Generalitat en colaboración con esa agencia y estamos trabajando en la creación de la figura del delegado de protección de datos. Una figura de carácter esencialmente técnico jurídico, que está exigida en el reglamento.

Espero que, siguiendo –permítame una broma– la tradición de su grupo, ya que nos piden esto el día que lo creemos no digan que la eliminemos porque es un chiringuito. Lo dice el reglamento europeo, eh? Vamos a crearla, estamos dando los pasos con los recursos financieros, etcétera.

Ese delegado tendrá tareas de información, asesoramiento, supervisión de normativa aplicable, evaluación de impacto y cooperación con la autoridad de control, en este caso estatal. El reglamento no condiciona la fórmula jurídica concreta y estamos trabajando nosotros en esa materia.

Habrá un único delegado o delegada de protección de datos para toda La Generalitat, debe tener un perfil altamente profesional y especializado, que actúe con total independencia y de forma coordinada con los centros directivos, órganos y cualquier agente de La Generalitat y su sector público instrumental.

Esta figura, cuando exista, que trataremos que sea el mes próximo, nos permitirá tener un enfoque más transversal de la gestión de protección de datos del que hasta ahora hemos tenido y cumplido al máximo con toda la legislación vigente y futura.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor Tormo, té vosté la paraula per acabar de formular la interpel·lació.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Tormo Moratalla:

Gracias, señor presidente.

Señor *conseller*, pocas veces me habrá oído usted hablar a mí de chiringuitos. Poquíssimas veces.

Mire, yo, cuando le achaco a usted la responsabilidad de lo que le he imputado, la responsabilidad imputada en..., enténdame usted. Mire, mi pregunta va dirigida al Consell. Si el Consell decide que sea usted quien responda, usted es quien responde y yo me tengo que dirigir a usted de una forma amable y educada que nos caracteriza.

Claro, me dice: «No, este asunto que usted trae aquí tiene cierta importancia.» Hombre, yo creo que tiene mucha. Si no, pregúnteselo a los ciudadanos que ven que sus derechos pueden ser conculcados o, al menos, pueden verse menoscabados por el hecho de que sus expedientes estén en legajos en los pasillos.

Porque, además, el problema que tienen estas cosas es que cuando la pregunta es abierta y usted se cierra en la respuesta, pues, le cogen un poco fuera de juego. Porque me ha hablado usted sobre leyes, sobre el control de la información, sobre la informática, sobre cómo se va esto a gestionar en el futuro, más informática y más informática.

Pero yo le estaba hablando de informática, sin duda ninguna, pero le estaba hablando de legajos que están en los juzgados a libre disposición de cualquier que pase por allí. Le estaba hablando de tarjetas sanitarias con información sensible para el ciudadano a la libre disposición de cualquiera que pase por allí, ¡oiga!, en el cubo de la basura.

Y le estaba hablando de una situación absolutamente kafkiana que es que el propio Síndic de Greuges le diga una y otra vez a su gobierno que está incumpliendo la ley, porque no está cumpliendo con la obligación que tiene de instalar armarios y archivadores en una zona protegida.

Claro, me dice usted: «No, es que esto, al final, la responsabilidad es del gobierno.» Claro, usted estaba refiriéndose al tema informático, al tema de la ley, que yo no lo dudo y probablemente sea así. Y ya me parecía muy extraño que no sacara usted la responsabilidad de Ciudadanos y de sus treinta y dos diputados en las Cortes Generales sobre la responsabilidad que tenemos en la aprobación de todas y cada una de las leyes del Gobierno de España y todos los males que ocurren en este país.

Oiga, ustedes tienen ochenta y tantos diputados, noventa, no sé los que tienen exactamente, pero algo podían también arrimar el hombro y ayudar y coadyuvar a que se aprueben las distintas leyes que hacen falta.

Mire, cuando yo le preguntaba concretamente sobre si usted podía garantizar el cumplimiento de la ley sobre los datos

sensibles de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana me estaba acordando de Alicante. Esa ciudad que usted y yo queremos, bueno, no digo que los demás no la quieran, pero que a nosotros nos toca especialmente sensible.

Y me estaba acordando de ese dispositivo que encontraron en el despacho de un concejal hace no mucho, de los propios miembros del equipo de gobierno cuando dejan de participar en ese equipo de gobierno y hacen una busca. Y la situación era tan kafkiana..., me atrevería a decir tan tercermundista, si tercermundista no fuera ofender a los países del tercer mundo que también tienen todo el derecho del mundo a tener el servicio de información que actúen con la debida diligencia.

Si son ustedes incapaces de garantizar que un ayuntamiento tan importante como Alicante, en una situación, en una política tan sensible y más en Alicante –que usted y yo lo sabemos– con es el urbanismo... Son ustedes incapaces de garantizar, su propio partido y el Partido Socialista del País Valenciano, pueda garantizarse la seguridad de los datos de todo lo que ahí se habla y se escucha, ¿cómo va usted a garantizar el cumplimiento de la ley para que los datos sensibles de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana estén a salvo de cualquier desaprensivo que pase por ahí y quiera utilizarlos en beneficio propio?

Nada más, esa es toda mi intervención.

Gracias, señor presidente.

Gracias, señor *conseller*. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Tormo.

I amb la resposta del conseller finalitzarem el treball de hui, la interpel·lació de hui.

Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Moltes gràcies, senyor president.

Muchas gracias, señor Tormo.

Coincido, no sé exactamente la palabra que ha dicho, reconozco la mucha importancia que tiene. No me duele modificar la palabra en concreto. Yo creo que las dos intervenciones, la de usted y la mía, son perfectamente complementarias. Si es que en realidad no ha habido divergencias, ¿no?

¡Hombre!, lo de los chiringuitos, quizá usted no lo use, otros miembros de su grupo son aficionados. Yo lo único que he escuchado... Usted, por ejemplo, levanta la mano..., porque algunas veces hemos tenido ocasión de hablarlo. Es decir, ¡hombre!, es que nos piden que hagamos determinadas cosas

y cuando las hacemos nos dicen que el instrumento que utilizamos hay que suprimirlo. Claro, no se pueden pedir las dos cosas.

Y claro, ¿por qué me remito a su partido en el Congreso? Pues porque ustedes suelen dar apoyo al señor Rajoy. Es que, ayuden también en este tipo de cosas.

Mire, yo hablo de informática difícilmente, porque yo de informática no sé nada. De derecho muy poquito, a lo mejor un poquito más. Yo he hablado fundamentalmente de derecho. ¿Por qué? Porque si la ley es de 1999 y hay que cambiarla ya, nos encontramos en un mundo tan aceleradamente en cambio... Yo también he visto esa comparecencia que usted indica, que me ha encantado, las intervenciones de la diputada que interrogaba al señor que tiene más dinero que usted y que yo. El señor Santamaría me decía: «Dígale que hable solamente por él.» Le permito que hable también en mi nombre.

Y, efectivamente, nos encontramos en esa situación de cambio tan acelerado que para nosotros lo más importante y lo más responsable es centrarnos en la estructura. Yo no le he ocultado ni voy a negar que hemos tenido algunos problemas. Ahora bien, no tiene mucho sentido que yo venga aquí a darle explicaciones de aquello de lo que otros *consellers*, en este caso, dos *consellers*, ya han explicado.

La *consellera* de sanidad dio explicaciones, pidió disculpas y usted puede decir: «Hombre, es que es lo menos que puede hacer.» Ya, pero peor sería no pedir disculpas. Muchos ejemplos tenemos, ¿eh? Entonces digo, bueno, se pidió disculpas y se reconoció un problema. E igualmente en otras *consellerías* ha habido una serie de problemas por colapsos de expedientes, por ausencia de recursos en determinados centros, centros que se han quedado pequeños.

Hay casos, por ejemplo, en que en veinticuatro horas los funcionarios tuvieron que desmontar y colocar los expedientes en otro sitio y hubo una especie de momento puente. En otros casos a los que usted alude yo le reconozco que ni siquiera sabría muy bien contestarle. No tengo la información. No me he enterado adecuadamente de eso.

Pero yo creo que lo que debe quedar claro y eso es para lo que deben de servir las interpelaciones –porque otras cosas son las preguntas concretas o las comparecencias ante problemas concretos– es que se está trazando –me permito decir– casi por primera vez en la historia de La Generalitat un camino claro al respecto, que atiende a los diversos aspectos, a los aspectos de la ciberseguridad, que es un concepto que hace siete u ocho años ni prácticamente existía; a los aspectos de ciberseguridad, a los aspectos de protección de derechos, a la nueva normativa europea. Y yo creo que a eso le he respondido adecuada y suficientemente. Con esa tranquilidad yo me retiro.

En cuanto a lo de Alicante, comparto su estupor, comparto la preocupación en cuanto que alicantino, pero al menos me reconocerá que ya no es competencia de mi *conselleria* lo que pase en el Ayuntamiento de Alicante. Solo me faltaba eso. Entonces, digamos, bueno, me permitirá que sobre ese tema ni siquiera opine.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyories, els recorde dos coses abans de finalitzar. Primer, que demà el ple –com ha acordat el plenari– començarà en el punt 10, que és el debat a la totalitat del Projecte de Llei de La Generalitat per al foment de la responsabilitat social. Serà el primer punt de l'ordre del dia que defensarà i presentarà el projecte l'honorable conseller Alcaraz.

I ara mateixa, en acabar el ple, estan convidats a la inauguració de l'exposició del vicepresident segon, Alejandro Font de Mora, «Fesomies. Gent de Les Corts», que tindrà lloc ací en l'edifici de l'hemicicle, la zona de les sales de les comissions. Va a inaugurar-se ara mateixa i estan tots vostés convidats.

Senyories, se suspén el ple fins demà a les deu del matí. *(El president colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 20 hores i 3 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Alamán i Tabero, Jordi
 Almería Serrano, José Francisco
 Álvaro Cerezo, Mònica
 Andrés Sanchis, Concha
 Argüeso Torres, Emilio
 Arqués Cortés, Vicent
 Bachero Traver, Belén
 Barceló Chico, Ana
 Bellver Casaña, Jorge
 Bernal Talavera, María
 Bertomeu Vallés, Antoni
 Besalduch Besalduch, Ana María
 Betoret Coll, Vicente
 Boix Pastor, Alfred
 Bonig Trigueros, Isabel
 Briet Seguí, Rafael Francisco
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Calpe Saera, José Ramón
 Campello Moreno, Marian
 Casanova Claramonte, Vicente
 Castelló Sáez, Alfredo
 Catalá Verdet, María José
 Cerdán Pastor, David
 Císcar Bolufer, José
 Córdoba Cortijo, Juan Ginés
 De Miguel Martínez, David
 Díaz González, Elisa
 Domínguez Pérez, Miquel
 Escrig Monzó, María Sabina
 Estañ García, Antonio

Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
 Ferrer San Segundo, María José
 Ferri Fayos, Fran
 Font de Mora Turón, Alejandro
 Gallén Peris, Marta
 García González, Rosa María
 García Jiménez, María José
 García Latorre, Francisco Javier
 García Muñoz, Teresa
 García Salvador, Alberto
 Garcia i Tomàs, Víctor
 Garrigues Francés, María Blanca
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Geffner Sclarsky, Daniel
 Gómez Santos, Irene Rosario
 Hernández Sánchez, Noelia
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Jiménez Doménech, César
 Juan i Huguet, Jordi
 Marcos Puig, Verónica
 Marí Malonda, Alexis Frederic
 Martín Pérez, Sandra
 Martínez Ramírez, Carmen
 Marzà Ibáñez, Vicent
 Mata Gómez, Manuel
 Meco Tébar, Fabiola
 Mollà Herrera, Mireia
 Montiel Márquez, Antonio
 Morera i Català, Enric
 Mulet Taló, Miguel Ángel
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, José Ramón
 Navarro Caballero, Juan de Dios
 Navarro Casillas, Isaura
 Oltra Jarque, Mònica
 Ortega Requena, Maria Josep
 Ortiz Vilella, Eva
 Parra Almiñana, María Teresa
 Pastor Llorens, Fernando
 Peremarch Palomares, Covadonga
 Pérez Fenoll, Manuel
 Peris Cervera, Rosa
 Pineda Cuenca, Manuel
 Ponce Guardiola, Juan
 Quiñonero Hernández, Llum
 Rodríguez Armigen, Cristina
 Rojo Sánchez, Domingo
 Salas Maldonado, José
 Sánchez Zamora, María del Carmen
 Santamaría Ruiz, Luis
 Serna Serrano, Toñi
 Soler Beneyto, Víctor
 Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio
 Subiela Chico, Antonio
 Tirado Museros, Clara
 Tormo Moratalla, Emigdio
 Torres García, David
 Ventura Campos, Mercedes
 Woodward Poch, Antonio Joaquín
 Yáñez Motos, María Remedio
 Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts
subscripcions@corts.es
Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València
Telèfon: 96 387 61 00
<http://www.cortsvalencianes.es>
Edita: Servei de Publicacions de les Corts
ISSN: 1133-2492
Dipòsit legal: V-1013-1983

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscripcions@corts.es
Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia
Teléfono: 96 387 61 00
<http://www.cortsvalencianes.es>
Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts
ISSN: 1133-2492
Depósito legal: V-1013-1983